

عنوان مقاله:

تأثیر ادبیات نوگرایی ترک بر شعر فارسی عصر مشروطه

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

باقر صدری نیا - دانشیار دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

پیوندهای فرهنگی موجود میان ایران و ترکیه ریشه های تاریخی بسیار دیرینه ای دارد؛ قطع نظر از مناسبات کهن مربوط به اعصار دوردست تاریخ، ازدوره سلجوقیان به بعد پیوندهای وثیق گوناگون در روند قرون و اعصار چنان وسعت و استحکامی یافته که در برخی مقاطع تاریخی به دشواری می توان مرزهای فرهنگی این دو سرزمین را از هم تفکیک کرد. یکی از بارزترین جلوه های این پیوند را در مناسبات ادبی میان ایران و ترکیه می توان دید. با بررسی روابط و پیوندهای ادبی میان دو ملت می توان آن را به دو دوره عرصه ماقبل تجدد (عصر سلجوقی، عثمانی) و ما بعد تجدد (عصر تنظیمات، مشروطه و جمهوری) تقسیم کرد. مقاله حاضر ضمن اشاره به پیشینه روابط فرهنگی، ادبی ایران و ترکیه، به رواج زبان و ادبیات فارسی در دوره ماقبل تجدد و تأثیر آن بر ادبیات دیوانی و کلاسیک ترک، بر آن است تا مناسبات ادبی دو کشور را در دوره تنظیمات و مشروطه عثمانی و مشروطه ایران بررسی کرد. نویسنده با ذکر نمونه هایی درصدد تبیین چند و چون این تأثیر و تأثر برآمده است.

کلمات کلیدی:

پیوندهای ادبی، ایران، ترکیه، عصر سلجوقی، عثمانی، تنظیمات، مشروطه، نوگرایی، ادبیات، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319968>

